

13.6.2012

B7-0305/2012 }
B7-0321/2012 }
B7-0323/2012 }
B7-0324/2012 }
B7-0326/2012 }
B7-0327/2012 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4)
din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:

ECR (B7-0305/2012)
EFD (B7-0321/2012)
Verts/ALE (B7-0323/2012)
S&D (B7-0324/2012)
ALDE (B7-0326/2012)
PPE (B7-0327/2012)

referitoare la drepturile omului și condițiile de securitate din regiunea Sahel
(2012/2680(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Michael Gahler, Filip Kaczmarek,
Gay Mitchell, Elmar Brok, Michèle Striffler, Mario Mauro, Cristian Dan
Preda, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Monica Luisa
Macovei, Eija-Riitta Korhola, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Laima
Liucija Andrikienė, Zuzana Roithová, Giovanni La Via, Elena Băsescu,
Tadeusz Zwiefka, Martin Kastlers, Bogusław Sonik**
în numele Grupului PPE

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }
PE491.940v01-00 }
PE491.942v01-00 }
PE491.943v01-00 }
PE491.945v01-00 }
PE491.946v01-00 } RC1

**Véronique De Keyser, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Ricardo Cortés
Lastra, Corina Crețu**

în numele Grupului S&D

**Charles Goerens, Louis Michel, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Robert
Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Marietje Schaake, Kristiina Ojuland,
Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Gesine Meissner, Jelko Kacin,
Sonia Alfano**

în numele Grupului ALDE

**Judith Sargentini, Nicole Kiil-Nielsen, Barbara Lochbihler, Raúl Romeva i
Rueda**

în numele Grupului Verts/ALE

Charles Tannock, Paweł Robert Kowal

în numele Grupului ECR

Fiorello Provera

în numele Grupului EFD

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la drepturile omului și condițiile de securitate din regiunea Sahel
(2012/2680(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Concluziile Consiliului Uniunii Europene din 23 aprilie 2012 referitoare la Mali/Sahel¹,
- având în vedere Concluziile Consiliului Uniunii Europene din 23 martie 2012² referitoare la aprobarea conceptului de gestionare a crizelor pentru o misiune civilă în cadrul PSAC de consultanță, asistență și formare în regiunea Sahel,
- având în vedere Raportul SEAE din martie 2012 intitulat „Strategia pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel: Raportul privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiei”,
- având în vedere Raportul ONU din cadrul Consiliului de Securitate al ONU din 2012³ privind misiunea de evaluare a impactului crizei din Libia asupra regiunii Sahel și declarațiile Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Mali din 22 martie⁴, 26 martie⁵, 4 aprilie⁶ și 9 aprilie 2012⁷,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind Strategia Uniunii Europene pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel din 21 martie 2012 (cea de-a 3076-a Reuniune a Consiliului Afaceri Externe),
- având în vedere Rezoluția Adunării parlamentare paritare ACP-EU din 18 mai 2011 referitoare la revoltele democratice din Africa de Nord și Orientul Mijlociu: consecințe pentru țările ACP, pentru Europa și pentru întreaga lume⁸ și Rezoluția din 23 noiembrie 2011 referitoare la Primăvara arabă și impactul său asupra statelor subsahariene învecinate⁹,
- având în vedere Concluziile Consiliului Afaceri Externe din 1 decembrie 2011, care încurajează Înaltul Reprezentant să continue, în strânsă cooperare cu Uniunea Africană, eforturile pregătitoare în vederea asumării unui angajament în cadrul PSAC cu scopul de a consolida capacitățile în materie de securitate din regiunea Sahel,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 21 martie, 23 mai și 18 iulie 2011 și din 23 martie 2012 referitoare la Libia,

¹ Doc. 9009/12.

² Doc. 8067/12.

³ S/2012/42.

⁴ SC/10590.

⁵ SC/10592.

⁶ SC/10600.

⁷ SC/10603.

⁸ JO C 327, 10.11.2011.

⁹ ACP-UE/101/111/11/fin.

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }

PE491.940v01-00 }

PE491.942v01-00 }

PE491.943v01-00 }

PE491.945v01-00 }

PE491.946v01-00 } RC1

- având în vedere Raportul final al Consiliului Uniunii Europene din 1 octombrie 2010 referitor la inițiativa de securitate și dezvoltare în regiunea Sahel¹ ,
- având în vedere dispozițiile suplimentare relevante din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 3, 6, 21 și 39, și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 205, 208, 214 și 222,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE (Acordul de la Cotonou), în special articolele 1, 8, 25 și 28,
- având în vedere Parteneriatul Africa-UE pentru pace și securitate, în special inițiativele 2, 7 și 8 ale Planului de acțiune 2011-2013, adoptat la Summitul Africa-UE, desfășurat la Tripoli în perioada 29-30 noiembrie 2010,
- având în vedere Protocolul la Convenția Uniunii Africane privind prevenirea și combaterea terorismului, adoptat la Addis Abeba la 8 iulie 2004 la cea de-a treia ședință ordinară a Conferinței Uniunii Africane,
- având în vedere discursul lui Ban Ki-moon din 17 aprilie 2012 susținut în parlamentul luxemburghez în care a îndemnat comunitatea internațională să reacționeze la conflictul și tulburările sociale din ce în ce mai accentuate care au loc în regiunea Sahel, care se confruntă cu o secetă gravă, tulburări care cauzează strămutarea a unui număr din ce în ce mai ridicat de persoane și creșterea prețurilor la alimente și combustibili,
- având în vedere apelul de urgență lansat către comunitatea internațională la 5 iunie 2012 de Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest (ECOWAS) după reuniunea sa la nivel înalt desfășurată la Lomé, în Togo, care a vizat abordarea problemei siguranței alimentare în regiune, în special în Senegal, Mauritania, Mali, Burkina Faso, Niger și Ciad,
- având în vedere documentul strategic „Pregătiri în vederea unei crize alimentare și a unei crize a nutriției în regiunea Sahel și în țările învecinate”, elaborat în comun și actualizat în februarie 2012 de Action Against Hunger, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Oficiul pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA), Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) și Programul alimentar mondial (PAM) și lansat ca o strategie pentru a lua măsuri mai eficiente cu scopul de a combate riscul unei noi crize alimentare și a nutriției în regiunea Sahel în 2012 în numele Grupului de lucru pentru securitatea alimentară și a nutriției la nivel regional al IASC,
- având în vedere apelul din 10 aprilie 2012 al diferitelor agenții ale ONU - UNICEF, ICNUR și OMS - de a furniza fonduri suplimentare pentru milioanele de persoane afectate de insecuritatea alimentară în regiunea Sahel,
- având în vedere apelul lansat de UNICEF în vederea obținerii sumei de 26 de milioane de dolari pentru a putea satisface nevoile în materie de sănătate și de nutriție ale copiilor malieni până la sfârșitul anului,

¹ Doc 14361/10.
RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }
 PE491.940v01-00 }
 PE491.942v01-00 }
 PE491.943v01-00 }
 PE491.945v01-00 }
 PE491.946v01-00 } RC1

- având în vedere Rezoluțiile sale anterioare referitoare la Africa de Vest, în special Rezoluția sa din 20 aprilie 2012 referitoare la Mali¹,
 - având în vedere Rezoluția Adunării parlamentare paritare ACP-EU referitoare la impactul politic al conflictului libian asupra statelor vecine membre ale ACP și ale UE (101.157/fin) adoptată la Horsens, Danemarca, la 30 mai 2012,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât o combinație de factori în regiunea Sahel, cum ar fi seceta, inundațiile, degradarea solului, culturile reduse, prețurile ridicate la alimente, cazurile de strămutare, criza refugiaților, sărăcia cronică, guvernanta slabă și situația din ce în ce mai gravă ca urmare a conflictelor în ceea ce privește securitatea și drepturile omului afectează milioane de persoane din întreaga regiune;
- B. întrucât persoanele afectate de criza politică și alimentară trăiesc în condiții de sărăcie extremă, astfel încât nu își pot satisface nici măcar nevoile fundamentale, iar tensiunile sociale se accentuează; întrucât majoritatea persoanele respective sunt femei lipsite de orice fel de protecție, adică un grup al populației extrem de vulnerabil;
- C. întrucât în statele membre ECOWAS, în 2012, se înregistrează o scădere cu 9% față de anii precedenți a producției de cereale, producția de cereale a regiunii Sahel scăzând cu 26%, în timp ce în Ciad și Gambia scăderea este de 50%;
- D. întrucât, conform ONU, 18 milioane de persoane au fost afectate de secetă și de crizele cauzate de conflictele din regiunea Sahel din Africa de Vest, unde peste 200 000 de copii au murit ca urmare a subnutriției în 2011 și unde în prezent un milion de copii riscă să sufere de subnutriție acută;
- E. întrucât fragilitatea statului, guvernanta inefficientă și corupția din țările din regiunea Sahel, precum și subdezvoltarea economică, care generează sărăcie cronică, creează un mediu propice pentru grupările teroriste, traficanții de droguri și ființe umane, pentru grupurile care se ocupă cu pirateria, comerțul cu arme, spălarea de bani și imigrația ilegală și pentru rețelele de crimă organizată, ceea ce conduce la destabilizarea regiunii și are un impact negativ și asupra regiunilor învecinate;
- F. întrucât regiunea se confruntă cu consolidarea alarmantă a legăturilor dintre traficanții de droguri din America Latină și din statele din Africa Centrală și de Vest și întrucât acestea din urmă reprezintă, în prezent, o rută de tranzit esențială pentru transporturile de droguri către Europa, 25% din consumul global de cocaină fiind transportate prin această regiune; întrucât aceste tendințe impun asumarea unui angajament mai ferm din partea Uniunii Europene;
- G. întrucât conflictele din Libia și Mali, ca urmare a cărora sute de mii de persoane strămutate migrează către Burkina Faso, Niger și Mauritania, au influențat negativ condițiile de

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0141.
RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }
 PE491.940v01-00 }
 PE491.942v01-00 }
 PE491.943v01-00 }
 PE491.945v01-00 }
 PE491.946v01-00 } RC1

securitate din regiune, care se confruntă cu o gravă insecuritate alimentară, penurie de apă, cu o criminalitate din ce în ce mai accentuată și cu o profundă instabilitate;

- H. întrucât conflictul din Libia a cauzat proliferarea, în regiunea sahel-sahariană, a unor cantități enorme de arme și a determinat aprovizionarea cu armament greu, care, în mâinile diverselor grupări teroriste și criminale și ale traficantilor de droguri, foarte numeroși în regiune, reprezintă o amenințare gravă la adresa securității și stabilității întregii subregiuni;
- I. întrucât foștii combatanți care se întorc din Libia în Niger, Ciad, Mali și Mauritania, aducând cantități masive de arme și muniții, reprezintă eventuali recruți pentru mișcările rebele, grupurile afiliate grupării al-Qaeda din Maghrebul Islamic (AQIM) și pentru bandele criminale, contribuind la destabilizarea întregii regiuni;
- J. având în vedere tradițiile de toleranță, solidaritate și respectare a persoanei umane adoptate de Islamul practicat în regiune,
- K. întrucât lipsa unei dezvoltări socio-economice semnificative, distribuția nedreaptă a resurselor, procentajul ridicat al șomajului în rândul tinerilor, sărăcia cronică, lipsa siguranței locului de muncă și privațiunile sociale joacă un rol important pentru recrutarea tinerilor de grupurile teroriste;
- L. întrucât apariția unor grupuri rebele cum ar fi Boko Haram în Ciad și în Nigeria prezintă o amenințare la adresa stabilității întregii regiuni Sahel;
- M. întrucât această situație de fapt, combinată cu reapariția iredentismului tuareg în țări cum ar fi Mali și Niger amenință stabilitatea și integritatea teritorială a țărilor din regiunea sahel-sahariană, în special în Mauritania și Burkina Faso;
- N. întrucât există legături recunoscute deschise între grupurile teroriste din regiunea sahel-sahariană și traficanții de droguri, arme, țigări și persoane; întrucât mai mulți cetățeni europeni au fost răpiți și ținuți ostatici, în special în ultimii ani;
- O. întrucât terorismul din Sahel trebuie combătut și prin intermediul unei politici active de promovare a dezvoltării, a justiției sociale, a consolidării statului de drept și a integrării; întrucât este necesar să se ofere grupurilor din populația locală perspective economice care să ofere o alternativă la economia infracțională;
- P. întrucât arcul Sahel este o zonă fundamentală între Africa sub-sahariană și Europa și întrucât situația în zona sahel-sahariană reprezintă, prin urmare, un subiect esențial privind securitatea atât pentru Africa, cât și pentru Europa;
- Q. întrucât toate părțile interesate de la nivel internațional, regional și național ar trebui mobilizate pentru a intensifica lupta împotriva terorismului și pentru a consolida securitatea din regiune, inclusiv printr-un dialog structurat;
- R. întrucât în strategia UE Mauritania, Mali și Nigerul sunt identificate ca țări centrale din Sahel și se susține că lipsa capacității de guvernare și sărăcia sistemică sunt dinamici care se

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }
PE491.940v01-00 }
PE491.942v01-00 }
PE491.943v01-00 }
PE491.945v01-00 }
PE491.946v01-00 } RC1

consolidează reciproc;

- S. având în vedere efectele grave ale lipsei de securitate asupra economiei regiunii, în special în sectorul minier și în sectorul turismului, asupra dezvoltării sale și asupra creării de noi locuri de muncă; întrucât condițiile de securitate din ce în ce mai precare au determinat sistarea proiectelor de dezvoltare existente în mai multe țări din sub-regiune, determinând pierderea locului de muncă pentru mulți tineri, de a căror vulnerabilitate vor profita, probabil, grupuri teroriste sau infracționale,
1. își exprimă adâncă îngrijorare cu privire la deteriorarea condițiilor de securitate din regiunea Sahel și solicită ca UE să colaboreze îndeaproape cu autoritățile și parlamentele țărilor din regiune, cu societatea civilă și cu organismele regionale și internaționale, inclusiv cu Uniunea Africană și cu ECOWAS, pentru a combate de o manieră cuprinzătoare cauzele politice, economice, sociale și de mediu care se află la originea sărăciei, să sprijine dezvoltarea economică, buna guvernare și îmbunătățirea accesului la infrastructurile și serviciile de bază pentru populația locală, precum și să sprijine consolidarea instituțiilor de stat, a instituțiilor juridice, a poliției și a vămilor pentru a consolida securitatea și statul de drept în regiune;
 2. condamnă fără echivoc orice preluare a puterii cu ajutorul forței și orice act de terorism, jefuirea spitalelor, a școlilor, a agențiilor umanitare și a clădirilor guvernamentale, precum și orice pedepse crude și inumane asociate cu aplicarea legii islamice Sharia, toate crimele de război, răpirile și încălcările grave ale drepturilor omului, abuzurile îndreptate împotriva populației din Mali, în special în zonele din nord controlate de rebeli, și solicită autoritățile din Mali și mișcările tuarege de eliberare să convină asupra unei soluții pașnice și durabile prin intermediul unui dialog constructiv;
 3. condamnă în special atrocitățile comise împotriva populațiilor civile, îndreptate în cea mai mare parte împotriva femeilor și copiilor, și condamnă în mod special recursul la răpire și la viol ca arme de război;
 4. îl îndeamnă pe Vicepreședinte/Înaltul Reprezentant să accelereze punerea în aplicare a diferitelor componente ale Strategiei UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel; sprijină angajamentul Consiliului de a contribui la dezvoltarea unei regiuni pașnice și stabile, unde să fie garantată autonomia alimentară;
 5. reamintește că securitatea și dezvoltarea sunt strâns legate între ele; prin urmare, îmbunătățirea condițiilor de securitate este fundamentală pentru creșterea economică și reducerea sărăciei în regiune; prin urmare, solicită UE să introducă instrumente pentru a îmbunătăți securitatea în regiune, concentrându-se în special pe construirea capacității în țările implicate, precum și pe consolidarea unui dialog cuprinzător între principalii actori regionali;
 6. solicită CE și SEAE ca, în cadrul implementării Strategiei UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel (care se concentrează pe patru grupuri de acțiune: dezvoltare, bună guvernare și soluționarea conflictelor interne; acțiunea politică și diplomatică; securitatea și statul de drept; contracararea extremismului violent și a radicalizării), să adopte drept principiu fundamental asocierea securității de nevoile legate de dezvoltare, în special de

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }

PE491.940v01-00 }

PE491.942v01-00 }

PE491.943v01-00 }

PE491.945v01-00 }

PE491.946v01-00 } RC1

securitatea alimentară;

7. salută programul antiterorism din regiunea Sahel, Sistemul de informații din Africa de Vest, Proiectul ECOWAS „Pace și securitate” și Planul de acțiune ECOWAS „Droguri și infracțiuni”, înființate în cadrul Strategiei UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel, precum și inițiativele regionale cum ar fi cele organizate de Centrul african de studii și de cercetare asupra terorismului cu privire la capacitatea sistemelor juridice naționale de a contracara terorismul;
8. consideră că Strategia UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel, deși are rezultate pozitive, trebuie să găsească soluții împotriva fragmentării și pentru o mai bună sincronizare a acțiunilor desfășurate de UE în cadrul a diverse instrumente care tratează problemele legate de regiunea Sahel;
9. solicită Consiliului și statelor sale membre să mobilizeze toate mijloacele disponibile pentru promovarea securității și dezvoltării regiunii sahel-sahariene în cooperare cu statele din regiune, cu Națiunile Unite și ceilalți parteneri internaționali;
10. salută pachetul comunitar vest-african de 80 milioane de dolari promis în vederea contracarării crizei de urgență din regiunea Sahel, precum și suplimentarea ajutorului umanitar al UE acordat regiunii Sahel de la suma de 45 milioane EUR la peste 120 milioane EUR de la începutul anului 2012 și îndeamnă toate părțile să se asigure că acest ajutor este acordat celor care au cu adevărat nevoie de el; solicită în același timp comunității internaționale să facă eforturile financiare care se impun pentru a soluționa criza alimentară și lipsa siguranței în regiune;
11. subliniază că Sahelul este una dintre regiunile care au fost cel mai afectate de schimbările climatice și de pierderea biodiversității, lucru care va avea un impact profund asupra agriculturii, a agricultorilor și a vieților localnicilor și va duce la creșterea sărăciei și la înmulțirea inegalităților; salută măsurile luate de FAO în colaborare cu Comitetul Permanent Interstatal de Luptă Împotriva Secetei în Sahel (CILSS), cu Rețeaua sistemelor de alertă rapidă împotriva foametei (FEWSNET), cu PAM și cu guvernele;
12. îndeamnă UE ca, în cadrul activităților de coordonare cu alți donatori, să ia un rol de conducere și să ia măsuri rapide pentru a preveni transformarea crizei din regiunii Sahel într-o catastrofă, dat fiind că se preconizează ca situația umanitară din regiune să rămână într-o fază critică cel puțin până la recolta principală din toamna aceasta;
13. este convins că este indispensabil ca comunitatea internațională să se concentreze, pe termen mediu și lung, pe consolidarea capacității populațiilor respective de a aborda viitoarele secete și alte șocuri, reducând, astfel dependența acestora de ajutoarele de urgență, pe îmbunătățirea strategiilor de răspuns la foamete și pe combaterea slăbiciunilor structurale, abordând, astfel, problema de o manieră mai eficientă;
14. îndeamnă UE și comunitatea internațională să-și concentreze activitățile asupra eforturilor de a proteja mijloacele de subsistență ale celor mai vulnerabile gospodării, să consolideze capacitatea de rezistență a păstorilor, a păstorilor-agricultori și a agricultorilor, să sprijine

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }

PE491.940v01-00 }

PE491.942v01-00 }

PE491.943v01-00 }

PE491.945v01-00 }

PE491.946v01-00 } RC1

gestionarea/conservarea resurselor naturale cum ar fi apa, copacii și solul, să asigure o asistență nutrițională de urgență integrată celor mai vulnerabile familii, în special femeilor, să consolideze reducerea riscurilor de dezastru și măsurilor de gestionare din domeniu la nivel local, național și regional și să sprijine coordonarea și consolidarea gestionării de informații privind securitatea alimentară și sistemele de avertizare rapidă;

15. consideră că există o nevoie urgentă de a sprijini inițiativele concepute atât pentru creșterea capacității comunităților globale de rezistență și de a contracara atracția prezentată de terorism și recrutarea tinerilor de teroriști și alte grupuri infracționale, inclusiv prin sprijinirea ocupării forței de muncă în rândul tinerilor și a formării acestora, cât și pentru consolidarea dialogului în domeniu;
16. înseamnă statele din regiunea sahel-sahariană, noile autorități libiene și agențiile multilaterale competente să ia toate măsurile necesare pentru a opri proliferarea armelor în regiune prin instituirea unor mecanisme adecvate pentru controlarea și securizarea frontierelor naționale din întreaga regiune, inclusiv a unor mecanisme pentru oprirea transferului de arme de calibru mic și a armamentului ușor, pentru implementarea programelor de strângere și distrugere a armelor de calibru mic și a armamentului ușor ilegale și să instituie măsuri pentru schimbul de informații și lansarea unor operațiuni comune de securitate în regiune;
17. salută instituirea în 2010 a Comitetului de stat major operativ comun (CEMOC) de Algeria, Mali, Mauritania și Niger pentru a coordona lupta împotriva terorismului, a crimei organizate și a traficului de droguri din regiunea sahel-sahariană;
18. solicită comunității internaționale în general și UE în special să-și intensifice cooperarea cu țările din regiunea sahel-sahariană și cu ECOWAS în lupta împotriva terorismului și a crimei organizate din sub-regiune, în special prin consolidarea resurselor puse la dispoziția CEMOC;
19. solicită ca toate măsurile luate pentru combaterea terorismului să respecte convențiile și protocoalele internaționale referitoare la drepturile omului;
20. subliniază că ar trebui să se ia măsuri eficiente pentru a tăia sursele de finanțare ale teroriștilor și ale complicilor acestora și solicită ca statele din regiune să ia măsurile recomandate de Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), și anume reformarea sistemelor de justiție penală, instituirea unor legi anti-corupție, îmbunătățirea monitorizării comerțului cu armament ușor și blocarea conturilor bancare ale persoanelor suspecte;
21. reamintește și condamnă răpirea, în perioada 24-25 noiembrie 2011, a doi cetățeni francezi, a unui cetățean suedez, a unui cetățean olandez și a unui cetățean sud-african cu pașaport britanic, precum și uciderea unui cetățean german care s-a împotrivit răpitorilor; constată că aceasta înseamnă un total de doisprezece ostatici cetățeni ai UE în regiunea Sahel, Al-Qaida din Maghreb Islamic reținând în continuare doi cetățeni spanioli și un cetățean italian răpiți în vestul Algeriei în octombrie 2011, patru cetățeni francezi răpiți în Niger în septembrie 2010 și un misionar elvețian răpit la 15 aprilie 2012 în Tombouctou;

RC\905341RO.doc

PE489.335v01-00 }
PE491.940v01-00 }
PE491.942v01-00 }
PE491.943v01-00 }
PE491.945v01-00 }
PE491.946v01-00 } RC1

22. speră că orice misiune a politicii europene de securitate și apărare comună (PESAC) solicitată în mod oficial de guvernul din Mali ar ajuta țările din sub-regiune să-și controleze frontierele de o manieră mai eficientă și, în special, să combată traficul cu arme, droguri și ființe umane;
23. susține demersurile ECOWAS, ale Uniunii Africane și ale Organizației Națiunilor Unite, precum și pe cele ale țărilor vecine, concepute pentru a ajuta Mali să revină rapid la ordinea constituțională și să ia măsuri concrete de protejare a suveranității, a unității și a integrității sale teritoriale; ia act de rezultatul conferinței organizate la Ouagadougou în perioada 14-15 aprilie 2012 sub egida Președintelui Burkiniei Faso, Blaise Compaoré, mediatorul numit de ECOWAS, și își exprimă speranța că se vor clarifica rapid calendarul și modalitățile detaliate de realizare a tranziției;
24. invită UE și statele sale membre să acorde o atenție deosebită situației femeilor și a fetelor din regiunea Sahel și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura protecția lor împotriva oricărui tip de violență și împotriva încălcării drepturilor omului în ceea ce le privește;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al ONU, Secretarului General al Uniunii Africane, ECOWAS și statelor membre ale UE.